

ΝΥΧΤΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

Μικρή εισαγωγή

Έρχονται Χριστούγεννα!

—Τι σημαίνει, παιδιά, η λέξη Χριστούγεννα;

Ότι γεννήθηκε ο Χριστός και Θεός μας..!

Μπορεί να συλλάβει ο μικρός μας νους αυτό το μέγα θαύμα και μυστήριο; Ο άναρχος Υιός και Λόγος του Θεού να φοράει την ανθρώπινη σάρκα και να γεννιέται στη γη ως άνθρωπος! Σαν ένα μικρό και αδύνατο βρέφος, ο Παντοδύναμος και Δημιουργός των πάντων Θεός!

Η Γέννηση του Χριστού μας χώρισε την Ιστορία της ανθρωπότητας στα δύο: «προ Χριστού» και «μετά Χριστόν»! Προ Χριστού, σκοτάδι, αμαρτία και ειδωλολατρία. Μετά Χριστόν, φως, ειρήνη, χαρά, ελπίδα...!

Διήγηση (Λουκ. β' 1-20).

Νύχτα έφτασε στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας, οδοιπορώντας 4 μέρες, από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας, ο δίκαιος Ιωσήφ με την Παρθένο Μαρία, έτοιμη να φέρει στον κόσμο το θείο Βρέφος! Γιατί αυτό το κουραστικό ταξίδι;

Η Ιστορία λέει: για να απογραφούν, στην πρώτη απογραφή, που διέταξε ο μέγας αυτοκράτορας της Ρώμης Καίσαρας Αύγουστος. Καθένας έπρεπε να πάει στον τόπο της καταγωγής του. Κι ο Ιωσήφ έπρεπε να δηλώσει τα οικογενειακά του στοιχεία στην πόλη του Δαβίδ, τη Βηθλεέμ. Η Ρώμη ήθελε να ξέρει πόσους υπηκόους έχει στην κυριαρχία της, για να ορίσει ανάλογα και τη φορολογία.

Έτσι και στη μικρή Βηθλεέμ κόσμος πολύς κατέφτασε για το σκοπό της απογραφής! Κίνηση μεγάλη στα μαγαζιά και τους δρόμους. Ευκαιρία για τα πανδοχεία και τα σπίτια να νοικιάζουν όσο όσο τα δωμάτιά τους στους ξένους. Και να που ο Ιωσήφ με την Παρθένο Μαρία τα βρίσκουν όλα γεμάτα! Καμιά πόρτα δεν άνοιξε γι' αυτούς! Δεν έδειχναν, βλέπετε, και πλούσιοι, για να τους προτιμήσουν! Αφιλόξενη η γη για τον Δημιουργό της!... Κλειστές οι καρδιές και ψυχρές για τον Βασιλέα των όλων!...

Και να... ο στάβλος! Αν ξέρατε πώς ήταν ο χωριάτικος στάβλος εκείνου του καιρού, δάκρυα

θα έρχονταν στα μάτια σας! Βρωμιά, υγρασία, σκοτάδι, κοπριά, ζώα εδώ κι εκεί να κοιμούνται και να μουγκρίζουν!... Εδώ, λοιπόν, βρήκαν οι άνθρωποι να υποδεχτούν τον Θεό και Σωτήρα τους!... Εκείνον που έχει υπέρλαμπρο θρόνο τα Χερουβείμ και εξουσιάζει τα σύμπαντα;!... Ναι! εδώ!

Και γεννήθηκε, παιδιά, μέσα στο στάβλο της γης εκείνη τη νύχτα ο Χριστός μας! Μέσα στο παχνί (τη μόνη καθαρή γωνίτσα) με τ' άχυρα, που έτρωγαν τα ζώα, του έστρωσε κούνια αχυρένια η Θεομόνα Κόρη!

Εκείνο το παχνί, λούστηκε στο φως από την ουράνια Ανατολή, το θείο Βρέφος! Άστραψαν τα άχυρα! Τα ζώα ξύπνησαν ημερωμένα και βάλθηκαν να ζεσταίνουν με τα χνώτα τους τον Δημιουργό τους!.. Αγάλλεται η Παρθένος και «μεγαλύνει τον Κύριον»! Σκύβει ταπεινά ο Ιωσήφ και προσκυνά τον Θεό του που έγινε άνθρωπος! Με σεβασμό και ευλάβεια παραστέκει την Μητέρα του Θεού!... Πώς μεμιάς ο στάβλος έμοιαζε παλάτι; Αλλά έτσι συμβαίνει πάντα, όπου γίνεται δεκτός ο Χριστός!

Έξω κανείς δεν έχει πάρει είδηση! Δεν ήταν άξιος εκείνος ο κόσμος να δει το μεγάλο θαύμα! Αν ήξεραν τα πανδοχεία και τα σπίτια τι έχασαν, που δε δέχτηκαν τη Βασίλισσα των Ουρανών!...

Όμως, κάπου κοντά σ' αυτούς τους αδιάφορους ανθρώπους, που είχαν τον νου τους στα κέρδη, τα λεφτά και την καλοπέραση, έξω στα λιβάδια και στις πλαγιές ήταν και κάποιοι άλλοι! Ήταν απλοί αυτοί και ταπεινοί! Ποιμένες, που περνούσαν τη ζωή τους στα βουνά και στα λιβάδια, βόσκοντας τα κοπάδια τους. Ήσυχτοι άνθρωποι. Άκακοι. Που πρόσμεναν, επιθυμούσαν και ζούσαν με το όραμα για τον ερχομό του Μεσσία! Του Σωτήρα του κόσμου! Τις προφητείες γι' Αυτόν τις είχαν ακούσει πολλές φορές. Τις ήξεραν καλά! και τις θύμιζε ο ένας στον άλλο τα βράδια, καθώς φύλαγαν τα πρόβατά τους κάτω από τ' άστρα! Κι οι πιο νέοι ψαλμούς του Δαβίδ για τον Μεσσία έπαιζαν γλυκά στη φλογέρα τους. Πού να το ήξεραν!... Και να! Απίστευτο κι απρόσμενο! Σε αυτούς πρωτοέρχεται το μεγάλο μήνυμα! Αυτούς αξιώνει ο Θεός πρώτους προσκυνητές του ενανθρωπήσαντος Υιού Του! Και της χαράς το μήνυμα Άγγελοι τους το φέρνουν!

Ξαφνιάστηκαν! Θαμπώθηκαν! Η νύχτα πήρε γύρω τους λάμψη ουράνια! Σαν να κατέβηκε μπροστά τους ο ουρανός! Άγγελος φωτεινός στα μάτια τους αστράφτει και νιώθουν «φόβον μέγαν»! Έντρομοι σκύβουν μπροστά στον Άγγελο!

—«Μή φοβείσθε»! τους καθησυχάζει! «Ίδού γάρ ευαγγελίζομαι υμίν χαράν μεγάλην»! Σας φέρνω είδηση μεγάλης χαράς! Χαράς απέραντης για όλον τον λαό! Αφού γεννήθηκε σήμερα για εσάς ο Σωτήρας που περιμένατε! Χριστός ο Κύριος! Στην πόλη του Δαβίδ!

Οι ποιμένες σκίρτησαν. Θυμήθηκαν ότι έτσι είχε προφητέψει ο Μιχαίας. Ότι στη Βηθλεέμ θα γεννηθεί ο Μεσσίας (Σωτήρας Χριστός). Ποιος μπορεί να φανταστεί τι ένιωσαν εκείνη τη στιγμή! Μα δεν μπόρεσαν, δεν πρόλαβαν να πουν λέξη! Άλλο θέαμα υπερκόσμιο και

αποκαλυπτικό ανοίγεται μπροστά τους! Οι ουρανοί χύνονται στη γη και πανηγυρίζουν. Αναρίθμητοι Άγγελοι ανεβαίνουν, κατεβαίνουν μέσα σε ουράνιο φως και μαζί με τον Αρχάγγελο ψάλλουν με τις αγγελικές τους φωνές τον χαρούμενο ύμνο! Πρωτάκουστο άγγελμα! Μήνυμα χαράς κι ελπίδας από τον ουρανό στη γη: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία»!...

Πόσο κράτησε αυτό το πανηγύρι των αγγέλων στην Βηθλεέμ τον Ουρανό! Πόση ώρα έζησαν οι ταπεινοί βοσκοί μέσα σε αυτή την ουράνια περιλαμπή! Δεν μετριούνται οι ουράνιες ώρες! Άλλο δε σκέφτονται μετά τη θεία οπτασία! Άλλο δεν ποθούν! Να τρέξουν θέλουν, να βρουν, να προσκυνήσουν το θείο Βρέφος! Όπως τους υπέδειξε ο Άγγελος! Τυλιγμένο στα σπάργανα! Μέσα στη φάτνη!... Είναι ο Αναμενόμενος! Ο Λυτρωτής και Σωτήρας τους!

— Εμπρός, λουπόν! Σηκωθείτε! Ας αφήσουμε τα λιβάδια και τα πρόβατα και πάμε στη Βηθλεέμ. Εκεί που μας κάλεσε ο Κύριος, να δούμε και να προσκυνήσουμε το μεγάλο θαύμα!

Δίχως καθυστέρηση παίρνουν τα φτωχικά τους δώρα από τη στάνη και φεύγουν γρήγορα. Τρέχουν! Πετάνε! Η αγάπη τους για τον Χριστό δίνει φτερά στα πόδια τους! Εφτασαν! Ω θάμπος και θεία ακτινοβολία μέσα από το παχνί! Ναι! Αυτός είναι! Ο Μεσσίας! Ο Υιός του Θεού! Αυτός μόνο μπορούσε να χύσει τέτοιο φως μέσα στον στάβλο και στην καρδιά τους! Έχει επάνω Του τη δόξα του Θεού! Στο αντίκριμά Του πλημμυρίζεις μέσα σου από χαρά και ειρήνη! Πώς λάμπει πάνω Του ευλαβικά σκυμμένη η Αγία Μάνα! Ποιο άγιο δέος στην όψη του προστάτη τους Ιωσήφ! Πραγματικά, Θεού «ευδοκία», αγάπη κι ευσπλαχνία για τους ανθρώπους το θείο Βρέφος!...

Γονατισμένοι σκύβουν και το προσκυνούν! Κι ας ήταν ποτέ τους να μη φύγουν μπροστά από την άγια φάτνη! Τι άραγε να είπαν μυστικά στον Βασιλιά τους!

Μετά την ουράνια αυτή συνάντηση, γυρίζουν στα βοσκοτόπια γεμάτοι από τη χάρη του θείου Βρέφους στην καρδιά τους! Γίνονται κήρυκες της μεγάλης χαράς! Διηγούνται παραστατικά τα όσα είδαν κι άκουσαν από τους Αγγέλους! Βεβαιώνουν το μεγάλο θαύμα της σπηλιάς! Με πόσο ζήλο μιλούν! Όσοι τους άκουσαν θαύμαζαν για όσα έλεγαν σε αυτούς οι ποιμένες! Και βέβαια θα πήραν τον δρόμο προς τη θεία φάτνη!

Συζήτηση

Οι απλοϊκοί ποιμένες μετά την οπτασία που έζησαν, τι κάνουν;

Η χαρά η ανέκφραστη, η μεγάλη τους ξεσηκώνει. Πού να λογαριάσουν κόπο! Με λαχτάρα σπεύδουν να προσκυνήσουν το θείο Παιδί! Τι φως θα πήρε η καρδιά τους αντικρύζοντας τον αληθινό Ήλιο της Ζωής! Πού τόπος για κακίες πια, αντιπάθειες και μίσση! Πού χώρος στον νου για κακές σκέψεις, όταν τους γέμιζε η όψη του Θεού! Ένα θαύμα έγινε στην καρδιά τους. Ένας

πόθος, να μείνουν μέσα τους αιώνια τα Χριστούγεννα! Και Του προσφέρουν τα δώρα τους! Με την καρδιά τους!

Εμείς σήμερα κάνουμε άραγε ό,τι έκαναν οι Ποιμένες, οι Άγγελοι, οι Μάγοι, η Παναγία μας;

Αν αγαπάμε πραγματικά τον νεογέννητο Χριστό μας, πρέπει να το δείξουμε με τις πράξεις και τη ζωή μας. Πρέπει να γίνουμε πιστά παιδιά Του, και:

Να τον υμνούμε, όπως οι Άγγελοι! Να τον προσκυνούμε ταπεινά στις προσευχές την ώρα, στην όμορφη Εκκλησιά μας, όπως οι βοσκοί! Να Του φέρνουμε για δώρα, όπως οι Μάγοι, την πιο θερμή αγάπη της καρδιάς μας! Να τον ευχαριστούμε με την υπακοή μας στο θέλημά Του! Να κρατάμε καθαρή και αγνή την καρδιά και το σώμα μας, όπως η Πάναγνη Παρθένος Θεοτόκος!

Κι έπειτα; Οι βοσκοί επιστρέφουν στα βοσκοτόπια τους. Ποιο είναι όμως το πρώτο τους μέλημα;

Φορτωμένοι τον Ήλιο της Χαράς, τρέχουν να διώξουν το σκοτάδι κι από άλλες καρδιές! Να τις οδηγήσουν κοντά στον Χριστό και στο φως Του! Το ίδιο έκαναν και οι σοφοί Μάγοι στις ειδωλολατρικές πατρίδες τους. Το ίδιο και πολλοί άλλοι μέσα στους αιώνες, που έγιναν προσκυνητές της θείας ενανθρωπήσεως!

Για να μιμηθούμε το άγιο παράδειγμα των βοσκών της Βηθλεέμ, το ίδιο πρέπει να κάνουμε κι εμείς τα σημερινά παιδιά Του, που ακούμε και ζούμε το χαρμόσυνο άγγελμα της γέννησής Του. Να καλούμε κι άλλους κοντά Του να τον γνωρίσουν, να τον προσκυνήσουν. Μη διστάσουμε να διαλαλήσουμε τη χαρά μας!

«Νύχτα θαυμάτων» τα Χριστούγεννα! Θαύμα η γέννηση του Θεού! Θαύμα το άνοιγμα των ουρανών! Το θέαμα των Αγγέλων! Το ξεχωριστό εκείνο άστρο! Αλλά θαύμα και η νέα ζωή, που αρχίζει από τη φάτνη! Θαύμα που δίνει χαρά στους Αγγέλους, όταν η καρδιά του ανθρώπου γίνεται φάτνη του Σωτήρα και Λυτρωτή της!

Και βέβαια, αν ζούσαμε εκείνη τη νύχτα στη Βηθλεέμ, ποτέ δε θα αφήναμε τον Χριστό μας στο βρώμικο στάβλο! Τι θα κάναμε; (...)

Και τώρα, παιδιά, ζητάει κατάλυμα ο Χριστός μας! Στέκεται μπροστά στην πόρτα της καρδιάς μας και χτυπάει, για να φέρει το θαύμα! Να μας χαρίσει τα ανεκτίμητα ουράνια δώρα Του, που όμοιά τους δεν μπορεί κανείς να μας δώσει.

Τι θα κάνουμε, παιδιά, σε αυτό το χτύπημα;

Σύνθημα: Η καρδιά μου φάτνη καθαρή για τον Χριστό!

Παιχνίδι - Βιαστικοί ζωγράφοι

Σε χαρτί έχουμε ζωγραφίσει ένα λαγουδάκι χωρίς μύτη. Κλείνουμε τα μάτια των παιδιών και εκείνα με ένα μαρκαδόρο προσπαθούν να ζωγραφίσουν στη σωστή θέση μια κουκίδα που θα είναι η μύτη. Κερδίζει όποιο παιδί ζωγραφίσει στην πιο σωστή θέση τη μύτη.

Αν έχουμε πολλά παιδιά μπορούμε να τα χωρίσουμε σε δυο ομάδες και να δούμε ποια ομάδα θα πετύχει πιο γρήγορα και στη σωστή θέση τη μύτη.

(Παρακάτω σας παραθέτω ένα λαγουδάκι για εκτύπωση)

